

Barraca codi 12713

Granera

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Camí del Girbau a Vila-rúbia
Emplaçament A poca distància a ponent de la barraca i el forn d'obra del Girbau
Alçada: 663m

Coordenades:

Latitud: 41.7444
Longitud: 2.04886
UTM Est (X): 420914
UTM Nord (Y): 4621835

Classificació

Número de fitxa 08095-285
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 08094A00300001

Fitxes associades:

[Forn d'obra del Girbau](#)

[Escala de la barraca del Girbau](#)

[Barraca codi 4757 - Barraca del Girbau](#)

Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dc., 22/05/2019 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus àeria aïllada i orientada al nord-oest. Presenta una planta circular i està coberta amb una falsa cúpula bastida amb lloses planes. L'accés es fa mitjançant un portal d'obertura rectangular, amb una doble llinda plana i els brancals bastits amb roca natural de la zona i blocs de pedra escairats. L'interior compta amb banc per seure bastit amb lloses de pedra planes. No ha estat restaurada i està afectada per l'abundant vegetació de la zona, que la camufla completament.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra.

Història

A Granera, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser una de les principals activitats agràries fins a finals del segle XIX, en consonància amb tot el territori de la Catalunya central. En general, cada família tenia la seva vinya donat que el relleu muntanyós i emboscat del terme, traduït en un sòl sec, pedregós i inclinat, afavoria el seu cultiu. Dins del terme municipal, una de cada tres hectàrees conreades estaven dedicades a aquest tipus de cultiu. I alhora, amb l'arribada de la fil·loxera a França i els estralls que va causar, la plantació de ceps va augmentar. La conseqüència fou un increment importantíssim de la població granerina durant la segona meitat del segle XIX. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. Normalment, la pedra utilitzada era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

NAVINÉS, Jordi (2011). "Les tines de vi de Granera". *La Granària*, 28, p. 23-29.
[Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 20-05-2019).

